

ZENSKÁ HLÍDKA.

RÍDI M. BUREŠOVÁ.

NEŠTĚSTÍ NECHODÍ PO HO... RÁCH, ALE PO LIDECH. Právě slavné přísloví. A přísloví toto jest nanejvýše pravdivé, neboť v poslední době zasáhá nešťastí velice citelně v naše kruhy české. Není snad jediného týdne, na pfi, za dlouhých zimních večerů, abychom nebyli překvapeni novou a smutnou událostí, sbehlší se mezi krajaný. Ano, drahé družky: tek nám přináší sklo, proč je prů-Starý rok skončil smutně, vyrav ze středu našeho několik nám dra-žých přátel, a i nový rok nám přináší dosud jen smutné zprávy.

Dne 1. t. m. byla přivezena do Omahy ku léčení naše milá spolu-pračovnice "Ženské Hlídky", pí. Anna Kalalová, matka p. Dr. Ka-lala, v českých kruzích všeobec-ně známého, která se nalézala nyní v nemocnici sv. Josefa. Dne 7. t. m. podstoupila operaci, která se šťastně zdařila, tak že jest naděje na uzdravení, což jest vřelým přáním nás všech, kdož etnou a milou paní známe. Před krát-kým časem ztratila milovanou dceru, provdanou za Dra. Clarka, kteráž zanechala mimo manželá dvě deernšky ve stáří 11 a 17 let, jimž nyní babička nahrazovala matku, a těšila jak zeté taktéž vnoučátka. Ale ani toho jim ne-bylo dopřáno — a babička jim byla na čas odejmuta. Jen na čas, pravím, neboť doufám, že jim v krátkém čase bude vyřešena zdravá a svěží a že bude opět tě-šiti všechny, jak své příbuzné tak i ostatní přátele, kterých má mno-ho jak zde tak i ve Verdigre a o-kolí.

Jako nešťastí pronásleduje rodinu Kalalovu, tak i zde stihá mnohé české rodiny. V tomto ča-se mnoho a mnoho krajanů a kra-janek jest zde stíženo nemocemi a nalézají se buď v nemocnicích neb ve svých domovech.

Přejeme všem chorobným brz-kého pozdravení a doufáme, než se přiblíží jaro, že budou všichni zase zdraví, tak aby se mohli tě-šiti z všemí tvory tohoto světa i z příchodu jara.

Pořadatelka.

PRO ZIMNÍ VEČERY.

Je jistě dosti rodičů, kteří v zi-mě přijdou tu a tam do rozpaků, jakou by připravili večer vhod-nou a prospěšnou zábavu. Hračka, užívá-li se jí dlouho, stává se konečně hostejnou, barviček ne-že při lampě užívají, pohádky, jež rodiče vypravují, byly už sto-krát slyšeny a omrzely poslu-chače i vypravovatele, obrázkové knihy jsou už také příliš známé a děti, které přišly z venku z ve-selé sanice neb kluziště, mají ve-čer — než jdou spa. — dlouhou chvíli. Mají zbyvatel čas trávití čtením? To je ovšem zábava veli-ce ušlechtilá, ale některé děti, ne-ustále rozptýlené, je těžko někdy ke čtení upoutati a pak mrtvá li-tera je přeč jen nedokonalou ná-hradou mluveného slova. Vypra-vujeme-li dítěti něco, probíráme-li nějaký předmet ve vzájemném rozhovoru, uvzбудíme jistě u něho zájem a slova naše pevněji mu utkví v myslí. Tažte se ho, kterou pohádku si lépe pamatovala, zda-li tu, co četla, či onu, co mu matka vypravovala, a přesvědčíte se sami.

Na duševní styk rodičů s dětmi, jenž je pro tyto první a nejpže-hnanější školou, budiž poukázáno jako na pramen ušlechtilé zá-bavy, kterého není dost užíváno, ačkoli je pravým posilujícím zdrojem pro mysl dítěte. Přičet-rost k rozhovorům škrtá pozorová-ní přírody. Tisíce dětí už se znáti přírodu jen z knih a odná-sí si do života pojmy a názory dosti povrchní. A přece by mohl každý otec či matka, třeba by nebyli do tajů vědy příliš hlubo-ko zasvěcení, silně přispívati k to-mu, aby se dítěti vstříply přesně-ší a jasnější představy. Látky k pozorování je v rolninném kruhu vždy dosti. Nejsou to ovšem žá-dné volkolepé přírodní zjevy, jež mohou bti pozorovány, nospak všední věci, kterých si dospělý sotva váimne.

Tak jako prostá pohádka, jež polozapomenuta dítěti v myslí, dostane pro dospělého navš pú-

vab, vypravuje-li ji a pozoruje-li, jak se děti z ní těší, tak získáme praví slavné přísloví. A přísloví toto jest nanejvýše pravdivé, neboť v poslední době zasáhá nešťastí velice citelně v naše kruhy české. Není snad jediného týdne, na pfi, za dlouhých zimních večerů, abychom nebyli překvapeni novou a smutnou událostí, sbehlší se mezi krajaný. Ano, drahé družky: tek nám přináší sklo, proč je prů-Starý rok skončil smutně, vyrav ze středu našeho několik nám dra-žých přátel, a i nový rok nám přináší dosud jen smutné zprávy.

Dne 1. t. m. byla přivezena do Omahy ku léčení naše milá spolu-pračovnice "Ženské Hlídky", pí. Anna Kalalová, matka p. Dr. Ka-lala, v českých kruzích všeobec-ně známého, která se nalézala nyní v nemocnici sv. Josefa. Dne 7. t. m. podstoupila operaci, která se šťastně zdařila, tak že jest naděje na uzdravení, což jest vřelým přáním nás všech, kdož etnou a milou paní známe. Před krát-kým časem ztratila milovanou dceru, provdanou za Dra. Clarka, kteráž zanechala mimo manželá dvě deernšky ve stáří 11 a 17 let, jimž nyní babička nahrazovala matku, a těšila jak zeté taktéž vnoučátka. Ale ani toho jim ne-bylo dopřáno — a babička jim byla na čas odejmuta. Jen na čas, pravím, neboť doufám, že jim v krátkém čase bude vyřešena zdravá a svěží a že bude opět tě-šiti všechny, jak své příbuzné tak i ostatní přátele, kterých má mno-ho jak zde tak i ve Verdigre a o-kolí.

Jako nešťastí pronásleduje rodinu Kalalovu, tak i zde stihá mnohé české rodiny. V tomto ča-se mnoho a mnoho krajanů a kra-janek jest zde stíženo nemocemi a nalézají se buď v nemocnicích neb ve svých domovech.

Přejeme všem chorobným brz-kého pozdravení a doufáme, než se přiblíží jaro, že budou všichni zase zdraví, tak aby se mohli tě-šiti z všemí tvory tohoto světa i z příchodu jara.

Pořadatelka.

PRO ZIMNÍ VEČERY.

Je jistě dosti rodičů, kteří v zi-mě přijdou tu a tam do rozpaků, jakou by připravili večer vhod-nou a prospěšnou zábavu. Hračka, užívá-li se jí dlouho, stává se konečně hostejnou, barviček ne-že při lampě užívají, pohádky, jež rodiče vypravují, byly už sto-krát slyšeny a omrzely poslu-chače i vypravovatele, obrázkové knihy jsou už také příliš známé a děti, které přišly z venku z ve-selé sanice neb kluziště, mají ve-čer — než jdou spa. — dlouhou chvíli. Mají zbyvatel čas trávití čtením? To je ovšem zábava veli-ce ušlechtilá, ale některé děti, ne-ustále rozptýlené, je těžko někdy ke čtení upoutati a pak mrtvá li-tera je přeč jen nedokonalou ná-hradou mluveného slova. Vypra-vujeme-li dítěti něco, probíráme-li nějaký předmet ve vzájemném rozhovoru, uvzбудíme jistě u něho zájem a slova naše pevněji mu utkví v myslí. Tažte se ho, kterou pohádku si lépe pamatovala, zda-li tu, co četla, či onu, co mu matka vypravovala, a přesvědčíte se sami.

Na duševní styk rodičů s dětmi, jenž je pro tyto první a nejpže-hnanější školou, budiž poukázáno jako na pramen ušlechtilé zá-bavy, kterého není dost užíváno, ačkoli je pravým posilujícím zdrojem pro mysl dítěte. Přičet-rost k rozhovorům škrtá pozorová-ní přírody. Tisíce dětí už se znáti přírodu jen z knih a odná-sí si do života pojmy a názory dosti povrchní. A přece by mohl každý otec či matka, třeba by nebyli do tajů vědy příliš hlubo-ko zasvěcení, silně přispívati k to-mu, aby se dítěti vstříply přesně-ší a jasnější představy. Látky k pozorování je v rolninném kruhu vždy dosti. Nejsou to ovšem žá-dné volkolepé přírodní zjevy, jež mohou bti pozorovány, nospak všední věci, kterých si dospělý sotva váimne.

Tak jako prostá pohádka, jež polozapomenuta dítěti v myslí, dostane pro dospělého navš pú-

du sobě mluvíme a dobří spolu-budíme! Pozdrav všem! Josefa Šimonová, Snohomish, Wash. — Čtená redakce! Opětně přicházím s několika řádky. Před-platné naše vyšlo a tudíž jest čas je obnovit. Zaslám tedy \$3.00 na "Pokrok" a "Česko-Americký Venkov" a na Pečírkův kalendář a semena. Tuším, že ony tři dol-lary vystačí na vše. — Milé čte-nářky, slibte sobě navzájem v tomto nastávajícím roce, že ne-budete jedna druhou kompromi-tovntí dopisy. Špatně se to vyjmí někoho posuzovat, o kom něčeho nevíme a ani jej neznáme. Raději píšme něco samy o sobě, třeba jak která hospodářme a jak která za rok mnoho strážme. To nám bu-de prospěšnější. Já, ku příkladu, vařím pro všechny lidi po devět měsíců v roce — tři měsíce bývá píla zavřena a a při tom také farmarim. Vypěstovala jsem 30 hus, 15 jsem jich prodala za \$30. Dále jsem vypěstovala 225 kur a z těch jsem neprodala nic, ty jsou všechny rozpočteny pro nedělní obědy pro lidi. Slepice mám 150 a dostávají asi dva tučty vajec den-ně. Krocany jsem vypěstovala jen dva, každý měl 16 liber. Mě nikdy neuvědte do úzkých myšlen-ka, co zítřa vařit. Já nespěchám do města, městské zdi by mě du-sily. Já musím bti volnou jako bílá přiroda sama. Co může bti krásnějšího nad venkov a jaro! Každý den nám přináší něco ji-ného a nového a zajímavého. Jest ku podivu, proč všichni lidé spě-chají do měst a proč lid městský snižuje lid venkovský. Snad již z té příčiny, že nejsou rádi na far-mách. A nyní o počasí. Lepšího si nikdo nemůže ani přát. V no-si jsou mrazíky přimálé a ve dne je jako v létě — až moc teplo pro leden. Zdravím pořadatelku a přeji jí trpělivost sílu u vede-ní nás.

Libuše Bartošova, Hot Springs, S. Dak. — Čtená redakce a milé čtenářky! Musím opět několik řádek napsat do milé "Ženské Hlídky", kterou tak ráda čtu. Má-me teď nabito a hodně práce, takže se mi teď nezbyvá mnoho času na psaní. Počasí jsme tu měli hod-lí člověk chudý, at jest to již muž aneb žena — jen do práce a ča-sem potěší se dobrou knihou aneb časopisem. Jde-li se však častě-ji do zábav a vydání jest větší než příjem, co z toho hohodí násled-je? Trochu různie a nedostatek v domácnosti. Tak na příklad, co pohlíti jen peněz table paráda? Jest to vidět všude, kam jen slo-věk dohlédne. Tak už to jest na tom světě. Chudý se musí se vším spokojit. Byla bych pro to, aby jednou počítal každý se svou kap-sovou a jsem jista, že pak nebude té bídy a závisti jako jest nyní za té slavné svobody, kterou si jen každ-ý sám shadí, ale — trpce. Právě staré přísloví, že oči jsou svědné a je huba moc stojí. Tak, milé čtenářky, která si jste jen trochu vědoma toho, co na nás, na chudé-ho člověka, čeká, jen a chutí do to-ho a pomáhajte mužům v každé práci. Znátná výmluva, že ta neb oma práce nám nepatří, že patří jen mužům. Muž má mít v každ-é práci zálibu tak jako žena a o-ba mají pracovat s radostí. Tím si každý ukrátí čas a časem dopo-mohou si k majetku. Tak bychom měli více příležitosti vstáde a při všem. Máme míti stejné rádi pře-ci jako zábavu, divadla a přednáš-ky, všeho toho jest nám zapotře-bí. Jak vše jde doma dobře, ve-de-li se domácnost střídmě. Jest to zcela jiné, než když muž touží jen po kartách a privádějí si do-mu opici, aneb když jde žena do města a přinese si ten nejmoder-nější klobouk, šaty a podobné. Mobyly bychom vskutku volat jako ona baba, když padala se schodů: Čím dál, tím hůř! Za třech sedm-á roků, co jsem zde, mnoho jsem je-ditě neviděla na tom venkově. By-li jsme pořád jen sami dva, nemě-liť jsme žádných svých dítek za celých 11 roků, co jsem vdána. Ale práci konám všechnu a dost ráda. Tak mám radost z toho, že k sta-rosti už hlíd mti nebude. Vza-lá jsem si dvě cizí děti, jednomu bylo 7 dní a druhému 9 let — o těch vám však povím jiný. Malé-ké je teď 7 měsíců a tak z ní ná-me větší radost. Počasí je tu tu-se dobré, trochu mrazy a zase jest hezky. Jsem ještě z toho starého vydání a řídm se heslem: Prav-

du sobě mluvíme a dobří spolu-budíme! Pozdrav všem! Josefa Šimonová, Snohomish, Wash. — Čtená redakce! Opětně přicházím s několika řádky. Před-platné naše vyšlo a tudíž jest čas je obnovit. Zaslám tedy \$3.00 na "Pokrok" a "Česko-Americký Venkov" a na Pečírkův kalendář a semena. Tuším, že ony tři dol-lary vystačí na vše. — Milé čte-nářky, slibte sobě navzájem v tomto nastávajícím roce, že ne-budete jedna druhou kompromi-tovntí dopisy. Špatně se to vyjmí někoho posuzovat, o kom něčeho nevíme a ani jej neznáme. Raději píšme něco samy o sobě, třeba jak která hospodářme a jak která za rok mnoho strážme. To nám bu-de prospěšnější. Já, ku příkladu, vařím pro všechny lidi po devět měsíců v roce — tři měsíce bývá píla zavřena a a při tom také farmarim. Vypěstovala jsem 30 hus, 15 jsem jich prodala za \$30. Dále jsem vypěstovala 225 kur a z těch jsem neprodala nic, ty jsou všechny rozpočteny pro nedělní obědy pro lidi. Slepice mám 150 a dostávají asi dva tučty vajec den-ně. Krocany jsem vypěstovala jen dva, každý měl 16 liber. Mě nikdy neuvědte do úzkých myšlen-ka, co zítřa vařit. Já nespěchám do města, městské zdi by mě du-sily. Já musím bti volnou jako bílá přiroda sama. Co může bti krásnějšího nad venkov a jaro! Každý den nám přináší něco ji-ného a nového a zajímavého. Jest ku podivu, proč všichni lidé spě-chají do měst a proč lid městský snižuje lid venkovský. Snad již z té příčiny, že nejsou rádi na far-mách. A nyní o počasí. Lepšího si nikdo nemůže ani přát. V no-si jsou mrazíky přimálé a ve dne je jako v létě — až moc teplo pro leden. Zdravím pořadatelku a přeji jí trpělivost sílu u vede-ní nás.

Libuše Bartošova, Hot Springs, S. Dak. — Čtená redakce a milé čtenářky! Musím opět několik řádek napsat do milé "Ženské Hlídky", kterou tak ráda čtu. Má-me teď nabito a hodně práce, takže se mi teď nezbyvá mnoho času na psaní. Počasí jsme tu měli hod-lí člověk chudý, at jest to již muž aneb žena — jen do práce a ča-sem potěší se dobrou knihou aneb časopisem. Jde-li se však častě-ji do zábav a vydání jest větší než příjem, co z toho hohodí násled-je? Trochu různie a nedostatek v domácnosti. Tak na příklad, co pohlíti jen peněz table paráda? Jest to vidět všude, kam jen slo-věk dohlédne. Tak už to jest na tom světě. Chudý se musí se vším spokojit. Byla bych pro to, aby jednou počítal každý se svou kap-sovou a jsem jista, že pak nebude té bídy a závisti jako jest nyní za té slavné svobody, kterou si jen každ-ý sám shadí, ale — trpce. Právě staré přísloví, že oči jsou svědné a je huba moc stojí. Tak, milé čtenářky, která si jste jen trochu vědoma toho, co na nás, na chudé-ho člověka, čeká, jen a chutí do to-ho a pomáhajte mužům v každé práci. Znátná výmluva, že ta neb oma práce nám nepatří, že patří jen mužům. Muž má mít v každ-é práci zálibu tak jako žena a o-ba mají pracovat s radostí. Tím si každý ukrátí čas a časem dopo-mohou si k majetku. Tak bychom měli více příležitosti vstáde a při všem. Máme míti stejné rádi pře-ci jako zábavu, divadla a přednáš-ky, všeho toho jest nám zapotře-bí. Jak vše jde doma dobře, ve-de-li se domácnost střídmě. Jest to zcela jiné, než když muž touží jen po kartách a privádějí si do-mu opici, aneb když jde žena do města a přinese si ten nejmoder-nější klobouk, šaty a podobné. Mobyly bychom vskutku volat jako ona baba, když padala se schodů: Čím dál, tím hůř! Za třech sedm-á roků, co jsem zde, mnoho jsem je-ditě neviděla na tom venkově. By-li jsme pořád jen sami dva, nemě-liť jsme žádných svých dítek za celých 11 roků, co jsem vdána. Ale práci konám všechnu a dost ráda. Tak mám radost z toho, že k sta-rosti už hlíd mti nebude. Vza-lá jsem si dvě cizí děti, jednomu bylo 7 dní a druhému 9 let — o těch vám však povím jiný. Malé-ké je teď 7 měsíců a tak z ní ná-me větší radost. Počasí je tu tu-se dobré, trochu mrazy a zase jest hezky. Jsem ještě z toho starého vydání a řídm se heslem: Prav-

du sobě mluvíme a dobří spolu-budíme! Pozdrav všem! Josefa Šimonová, Snohomish, Wash. — Čtená redakce! Opětně přicházím s několika řádky. Před-platné naše vyšlo a tudíž jest čas je obnovit. Zaslám tedy \$3.00 na "Pokrok" a "Česko-Americký Venkov" a na Pečírkův kalendář a semena. Tuším, že ony tři dol-lary vystačí na vše. — Milé čte-nářky, slibte sobě navzájem v tomto nastávajícím roce, že ne-budete jedna druhou kompromi-tovntí dopisy. Špatně se to vyjmí někoho posuzovat, o kom něčeho nevíme a ani jej neznáme. Raději píšme něco samy o sobě, třeba jak která hospodářme a jak která za rok mnoho strážme. To nám bu-de prospěšnější. Já, ku příkladu, vařím pro všechny lidi po devět měsíců v roce — tři měsíce bývá píla zavřena a a při tom také farmarim. Vypěstovala jsem 30 hus, 15 jsem jich prodala za \$30. Dále jsem vypěstovala 225 kur a z těch jsem neprodala nic, ty jsou všechny rozpočteny pro nedělní obědy pro lidi. Slepice mám 150 a dostávají asi dva tučty vajec den-ně. Krocany jsem vypěstovala jen dva, každý měl 16 liber. Mě nikdy neuvědte do úzkých myšlen-ka, co zítřa vařit. Já nespěchám do města, městské zdi by mě du-sily. Já musím bti volnou jako bílá přiroda sama. Co může bti krásnějšího nad venkov a jaro! Každý den nám přináší něco ji-ného a nového a zajímavého. Jest ku podivu, proč všichni lidé spě-chají do měst a proč lid městský snižuje lid venkovský. Snad již z té příčiny, že nejsou rádi na far-mách. A nyní o počasí. Lepšího si nikdo nemůže ani přát. V no-si jsou mrazíky přimálé a ve dne je jako v létě — až moc teplo pro leden. Zdravím pořadatelku a přeji jí trpělivost sílu u vede-ní nás.

malému synkovi: "Miloušku, tam na posteli máš sestřičku, malou Barušku." A jakmile řekl Baruš-ku, tu se ozvala z postele velká Baruška: "Ne, ne, žádnou Baruš-ku, ač jest to dosti hezké jméno, kdyby každý tak říkal. Když mi ale řeknou Baruka, tu mi to jest protivné a myslím si, že nemůž-že už být horšího jména." Tak jsme se rozhovořili o těch jménech a o Čechách, jak tam na vesnicích mu-sí každého pojmenovat, aby toho měl plná ústa: Marjánka, Káča, Barka, Anka, Franta, Honza, Ku-ba, Jouza atd. A kdyby někteří lidé pojmenovali děti trochu sluš-něji, tu si z nich tropí jiní smích, že si cheh. hrát na pána a že nie nemá. Mnohý si totiž myslí, že jen tomu, kdo má bohatství a pá-na dělá, má se říkat hezky, kdež-to pro toho, kdo nemá něčeho jen ty ruce a musí těžce pracovat od rána do večera, pro takového chu-dáka že není na místě ani lepš-í jméno. Když však vesničan při-jde do města a potká třeba jen malého úředníčka, tu smeká če-pici až po kolena a volá: "Ruku líbám, milostpane!" — třeba si při tom myslí: "Ne nelíbám, jen to tak povídám." Ale říci to ne-přichází mu za těžko. Kdyby však měl doma používat trochu lepších milejších slov, tu by myslel, že by ta jeho živnost nemo-hla zůstat stát na témž místě, že by si musel přestěhovat do města. A přece nikoho neubude ani ne-přibude, řekne-li to hrubě aneb hezky. A to hezky řečené slyš-í každý ráději, ba i milejším zdá se-nán ten člověk, který neuvívá vše. Líjakých hrubých slov a jmen. Každé jméno jest hezké, když se hezky vysloví. — A teď ještě ně-co. Myslím, že Václav Pařízek z Clevelandu odebírá též "Pokrok" a proto vyzývám jeho paní, Marii Pařízkovou, aby nám sdělila též něco ze svých zkušeností. Mys-lím, že Ti budou psát, ale stále nepiš. Když má jeden tři malé caparty, pak má stále co dělat. Tak jsem slyšela, že Tva sestřič-ka Bůnuška navrátila se z Čech. řekni jí, at s námi aďeí v "Žen-ské Hlídky", jak se jí tam teď lí-bilo. Myslím, že asi dost, neb je ta krásná země česká na přírodní krásy bohatá. Ovšem, když tam přijde boháč, tu si může té krá-sy dopřát a jí se osvěžit — ale ni-koliv ten chudý lid žijící tam. Co se zdá boháč krásným a zajíma-vým, to je chudšasovi protivným a odporným, a to následkem stra-chu, že neví, kde by vydělal těch pár krejcarů, aby jeho rodina ne-musela trpět hlad. To jest ta pří-čina, proč tolik set, ba tisíce lidí křišanou tu zem každý rok opouští a hledají spásu svou za oceánem.

M. Jirásek, Adly, Wash. — Čtená pořadatelko a milé druž-ky! Předně přijmete ode mne sr-dečný pozdrav a přeji vám vše do-bré v tomto novém roce. Zároveň nechť přijme vřelý dík etné pořadatelka za zasláanou mi novo-roční pohlednici, která mne nemá-lo překvapila a mile potěšila. V posledním dopise jsem si bři-la, co nejdříve na shledanou, avšak ve skutečnosti se nemohlo tak státi, neb jsem byla nemocná. Ten starý rok neschtl se jaksi přátelsky se mnou rozjit a ulo-žil mě s těžkým katarhem na lůž-ko, na kterém jsem si pobyla od svátku až do minulého téhodne. A to jest vše, co mě minulý Jež-šek nařádl. Proto také přání pa-ní pořadatelky, která si přeje, a-bych napsala něco ze své zkuš-nosti, nemohu právě vyhověti, dí-lem pro nedávno svou chorobu a dílem proto, že nymější dopisy na-šich spolupracovnic vyznívají, že nám netřeba nymější mládež napo-minati. Ostatně nemyslím, že by-lo našim úmyslem sledu nupo-minacími dopisy nějak urazit. A ohledně vřky, že jsme se žádná paní O. nezastala, uvádím, že prá-vě ve svém prvním dopisu do "Ž. H." odhodlala jsem se paní kmot-ry se zastati. Já se ráda zastanu každého, kdo si toho zasluhuje, a ráda též poněm toho, kdo poučen-í potřebuje. Koněm s přáním vše-ho dobra všem čtenářkám a čte-nářům.

Annie Burianek ml., Lidger-wood, N. Dak. — Čtená redakce! Nejprve řádám za prominutí smé-losti, že se také odvažují s něko-liko řádky do naší milé "Ženské Hlídky". Zimu máme dosti tu-hou. Sněhu sice moc není, ale

malému synkovi: "Miloušku, tam na posteli máš sestřičku, malou Barušku." A jakmile řekl Baruš-ku, tu se ozvala z postele velká Baruška: "Ne, ne, žádnou Baruš-ku, ač jest to dosti hezké jméno, kdyby každý tak říkal. Když mi ale řeknou Baruka, tu mi to jest protivné a myslím si, že nemůž-že už být horšího jména." Tak jsme se rozhovořili o těch jménech a o Čechách, jak tam na vesnicích mu-sí každého pojmenovat, aby toho měl plná ústa: Marjánka, Káča, Barka, Anka, Franta, Honza, Ku-ba, Jouza atd. A kdyby někteří lidé pojmenovali děti trochu sluš-něji, tu si z nich tropí jiní smích, že si cheh. hrát na pána a že nie nemá. Mnohý si totiž myslí, že jen tomu, kdo má bohatství a pá-na dělá, má se říkat hezky, kdež-to pro toho, kdo nemá něčeho jen ty ruce a musí těžce pracovat od rána do večera, pro takového chu-dáka že není na místě ani lepš-í jméno. Když však vesničan při-jde do města a potká třeba jen malého úředníčka, tu smeká če-pici až po kolena a volá: "Ruku líbám, milostpane!" — třeba si při tom myslí: "Ne nelíbám, jen to tak povídám." Ale říci to ne-přichází mu za těžko. Kdyby však měl doma používat trochu lepších milejších slov, tu by myslel, že by ta jeho živnost nemo-hla zůstat stát na témž místě, že by si musel přestěhovat do města. A přece nikoho neubude ani ne-přibude, řekne-li to hrubě aneb hezky. A to hezky řečené slyš-í každý ráději, ba i milejším zdá se-nán ten člověk, který neuvívá vše. Líjakých hrubých slov a jmen. Každé jméno jest hezké, když se hezky vysloví. — A teď ještě ně-co. Myslím, že Václav Pařízek z Clevelandu odebírá též "Pokrok" a proto vyzývám jeho paní, Marii Pařízkovou, aby nám sdělila též něco ze svých zkušeností. Mys-lím, že Ti budou psát, ale stále nepiš. Když má jeden tři malé caparty, pak má stále co dělat. Tak jsem slyšela, že Tva sestřič-ka Bůnuška navrátila se z Čech. řekni jí, at s námi aďeí v "Žen-ské Hlídky", jak se jí tam teď lí-bilo. Myslím, že asi dost, neb je ta krásná země česká na přírodní krásy bohatá. Ovšem, když tam přijde boháč, tu si může té krá-sy dopřát a jí se osvěžit — ale ni-koliv ten chudý lid žijící tam. Co se zdá boháč krásným a zajíma-vým, to je chudšasovi protivným a odporným, a to následkem stra-chu, že neví, kde by vydělal těch pár krejcarů, aby jeho rodina ne-musela trpět hlad. To jest ta pří-čina, proč tolik set, ba tisíce lidí křišanou tu zem každý rok opouští a hledají spásu svou za oceánem.

Léky, které se osvědčují!

Chcítě-li bohatými svými zkušenostmi přispěti ku pomoci svým trpícím spolu-bližním, připravila jsem z léčivých by-lin a kořenů několik léků, o jejich zna-menité účinnosti došlo mne množstvím dovědění, z nichž zde uvádím tato: So. Omaha, Neb. Paní Fr. Otoupalík, David City, Nebr. Čtená paní! Uzávěnu naleznete poukážku na ob-nos jeden dollar (\$1.00) značč mě pošlete zase ono the pro moji cho-robu, neb se mně po něm udělo lápe a myslím, že mne uzdraví. Josef Kramolisch, Bristol, Wis. Čtená paní Otoupalíková! Předně Vám děkuji za Vaše mede, které mně dělají dobře a ty boule nejsou již tak tvrdé, ani tak nebolí. Tak myslím, že to tím ma-záním zažena. Mockerát Vám děkuji za Vaši ochotu a službu mně pro-kázanou, Vám neznámé ženě, a kdybych mohla se Vám někdy odměnit, a radostí tak učiním. Anna Babor, Brainard, Nebr. Čtená paní Otoupalíková! Především přijmete nejardečnější dík za Vaši milou radu a za Va-še léky, neboť myslím, že jsou velice dobré. Matince jest již o hodně lépe, aspoň může rákou již pohybovat. Po příložením obkladů čtyřikrát se jí udělala na otoku velká nálevka (puchýř), a otok se jí hodně zmenšil. Také trochu dostala chuť k jídlu, tak snad se brzo uzdraví. Jen že jest moc slabá. Chcěla jsem Vám sdělit děnek. Jestě jednou sr-dečně děky a pozdrav. Anna M. Štěpina.

- Vyrábím následující léky: Plícní thé, cena 50c a \$1.00. Dandelion plícní prášek, cena 50c a \$1.00. Léčivý prášek — čistitel krve, cena 25c a 50c. Thé pro čistění krve, cena 25c, 50c a \$1.00. Očechová Hořka, cena \$1.00. Masť pro nervy. Bylinné thé. Nový lék proti revmatismu. K objednávkám přiložte money order neb draft. Vaše službo-vná FRANTIŠKA OTOUPLÍK, DAVID CITY, NEBRASKA.

mrazy jsou dosti citelné — měli jsme tu až 40 stupňů pod nulou. Co tyto řádky píši, sniž se sype jako z pytle a mezuzina bzučí v kominěch. Těším se na blizzard, neb jsem ještě pravý dakotský blizzard neviděla, a němž lidé to-lik vyprávějí. My jsme se sem přistěhovali loni z jara z Platte-mouth, Nebr. Jest mi 16 roků a mám 4 sestry a 2 bratry. Jedno-ho bratra mám v Illinoisu, druhé-ho v Colorado, 3 sestry mám v O-maze a sama jsem doma s mlad-ší sestrou, která chodí ještě do školy. Já zde do školy chodit ne-mohu, neb jsem byla v 9. třídě a zde na venku není škola tak vysoká. Tak pomáhám mamince a do-máči práci, což jest mi také do-bré. Dříve jsem nevěděla, kte-rak maminka dělá ony díčky do chleba — já alespoň nedovedla jsem je v něm nadělat. Ale teď v něm nadělám dírek tolik, že mám chleba kolikrát lepší než maminka. Mně by se tu dost líbilo, neb far-ma má také svou výhodu a krásu jako velké město. Úroda byla špatná, aspoň tak říká maminka, když chei něco nového, buď klo-bouk aneb nové šaty. Nu, do zi-my to vydrží, ale na zimu příští mi musí maminka nové šaty kou-pit, to už jsem jista, at jest úrodn-aneb ne — a to proto, že mě už do mého vojanského munduru ne-schová, poněvadž jsem nyní nu-cena přisávat knoflíčky na živt-tek pokazité, když ho vezmu na sebe. Zábavy tu arcif není tolik jako v městě, ale dost často se jdou se zde vespolek. Tady říkají tomu "surprise party". Sejde se totiž několik sousedů, někteří tan-čují, jiní hrajou v karty pro zá-bavu a většinou se rozeházejí až k ránu. Všichni sousedé zde na farmách jsou lidé dobrosrdční, bez toho městského škrobeného lí-měčku. Do města máme deset mil a tak tam moc často nejezdím. — Také jsme tu měli velký o-heň, který způsobil asi za \$125,000 škody. Shořely čtyři budovy, dvě byly eihelné — nábytkový ob-ohed, holtra, posmeková úřadov-na, dva grocerní obchody a jeden obchod hospodářským náradím. Tak to udělalo velkou díru do na-šeho malého města. Po novém ro-ce nám tu shořela smetárna a prá-delna. Oba ohně povstaly násled-kem přetopení. Jestě bych se o-smělila podat návrh, jak dělat "sponge candy". Vezme se ko-fílek cukru, kofílek syrobu, dvě ka-vové líčky sody a 1/2 koflíku roz-sekaných ořechů. Syroh a cukr se dá vařit, až se cukr rozvaří, pak se odstaví od ohně a přidá se oře-chy a soda a míchá se tím, až to zhoustne, než se to vleje na má-stev vymazanou misku a nechá se vychladnout. Čistým čtená-řkám "Ž. H." přeji dobré chutná-ní a šťastný nový rok a redakci ho-dně obměřatelů.

Cisarská omeleta. Dej do koflíku 1 žlutek, 1 ži-čí cukru, 1 lžici mouky, 1 lžici mléka, trochu soli, dobře vše pro-míchej, přidej pak z jednoho vej-ce tuhý sniž, lehce jen smíchej, nech rozpálit kus másla na ka-strolu, těsto nalej do něj a v hod-ně rozpálené troubě spěšně peč. Když jest omeleta upečena, po-třetí dobrou zavařeninou, stoč ji do trubičky, posyp cukrem a nes na stůl.

Oranzové smaženky. (Fritters) Oluoupej as čtyři pěkné oranže, rozeber opatrně částečky a mají-li semena, vybej je. Udělej těsto takto: Prosej dva koflíky mouky se dvěma lžičkami prášku (bak-ing powder) do misky, přidej k tomu šest lžic mletého cukru a půl malé lžičky soli, rozšlehej dvě vejce v malém koflíku mléka a přidej do mouky, omeč každý kousek oranže v tomto těstě a smaž v rozpáleném sádle neb má-sle, popraš cukrem a nes na stůl. Dršťky. Když se dršťky dobře vyčistily, nechají se vařit, když se půl hodi-ny vařily, dají se do jiného hro-ty, naleje se na ně čistá voda, te-prv se osolí a nechají se do měkka vařit. Také se nechá při nich va-řit kousek uzeného libového ma-sa. Potom se jak dršťky a taktéž to uzené maso rozkrájí na kůstky, udělá se bílá žírka, a když se již hezky pění, hodí se do ní drobné rozkrájené cibule, nechá se drobět spejchnout, pak se tam hodí ty dršťky i s tím uzeným ma-sem, zaleje se trochu hovězí po-levky, dá se k tomu drobně roz-krájené zelené petrúzele, trochu květu a trochu závoru, nechá se to povařit a dá se to na mísu a nese na stůl.

Divoká kachna. Dobře očistěnou a nasolenou di-vokou kachnu dej na rendlík, pod-í kousek slaniny, rozkrájenou ci-buli, kousek celeru a petrúzele, kousek dymianu, bobkový list, as šest zrnec pepře a též tolik nové-ho koření a hřebíčku, i kousek másla. Nech kachnu dusit až do červena, obračejte ji při tom, aby se nepřipálila. Přilej pak něco přes pint polévky a koflík vinné-ho octa a vař v tom kačnu až změkne. Vyndej ji, udělej na máse červenu jíšku, rozmíchej ji přecezenou šťávou, přidej drob-ně uakrájenou citronovou kůru a kapelátka, upraš kousek cukru s kouskem másla, rozmíchej ho spěšně s trochem polévky i přidej ho též do omáčky, přidej ještě kousek bílého cukru a nech to va-řit půl hodiny na hladkou omá-ku. K posledu povař v tom kač-nou trochu, rozkráj ji a uroveň na mísu a polej omáčkou. K ní můžeš dát buď knedlíky neb ve-nečky z máslového těsta.